נזרק יו דם של אחד מהם אי אתה מודה שכשם

שדמה פומר את בשרה מן המעילה פ אף יפמור שו כות פוטו את בשות כן המעילה אם א הציל בשר בשר חבירתה מן המעילה אף על פי שהוא פסול דין חבירתה מן המעילה אף על פי שהוא פסול דין הוא ח שיציל את בשרה אמר ריש לקיש משום

רב אושעיא ליתשובה גנובה השיבו רבי עקיבא

לאותו תלמיד בבת אחת אין בזה אחר זה לא דכיון דפסול הוא מה לי בבת אחת מה לי בזה אחר זה א"ל רבי יוְחנן לריש לקיש סואתה אי

אתה אומר כן אילו הפריש יו שתי אשמות

לאחריות ושחם את שניהן יו וקדם והעלה

אימורין של אחד מהן קודם זריקה אי אתה מודה שאם עלו ירדו ואי ס"ד חד גופא הוא

אמאי אם עלו ירדו יהאמר עולא יאימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דם לא ירדו נעשה

לחמו של מזבח אישתיק אמר ר' יוחגן קצצתינון לרגלוהי דינוקא: מתני' יו יס(יש) מעשה דמים

לרגלוהי דינוקא: מתני' ^{ז יי}(יש) מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים קלים כולהו להחמיר כיצד יקדשי קדשים לפני זריקת דמים מועלין באימוריהן ובבשר ® לאחר זריקת דמים מועלין באימוריהן ואין מועלין בבשר דמים הועל זה חייב משום פיגול נותר וממא יועל זה ועל זה חייב משום פיגול נותר וממא

נמצא מעשה דמים בקדשי קדשים להקל ולהחמיר ובקדשים קלים כולן להחמיר כיצד הקדשים קלים לפני זריקת דמים אין מועלין לא

ק, טב קי ב כבי היקור וכים אין מועדין לא באימורין ולא בבשר יו לאחר זריקת דמים מועלין באימורין ואין מועלין בבשר על זה ועל זה יחייבין עליו משום פיגול נותר וממא נמצא

מעשה דמים בקדשים קלים יו כולן להחמיר:

גם' קתני אין מועלין בבשר מעילה הוא דליכא

הא איסורא איכא ואמאי הא ממונא דכהן הוא

לא קשיא משום דנסיב רישא מועלין נסיב סיפא

אין מועלין אימא סיפא בקדשים קלים כולהו להחמיר כיצד בשר קדשים קלים לפני זריקת דמים אין מועלין בהן ובאימוריהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא לאחר זריקת

דמים מועלין באימוריהן ואין מועלין בבשר מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא ואמאי הא

ממונא דבעלים הוא יאמר ר' חנינא ליוצאין ור"ע

היא ייו כי אמר ר"ע זריקה ימועלת ליוצא לשריפה

לג א מיי׳ פ״ג מהלכות

פסה"מ הלכה יג:

ב (מיי׳ שם הלכה יב): לד ג מיי׳ פ״ב מהל׳ מעילה

הלכה ב:

לה ד מיי פי״ח מהלי

לו ה

פסה"מ הנכה ז: לו ה מיי פ"צ מהלכות מעילה הלכה א: לז ו מיי פי"ח מהל' פסה"מ הלכה ז:

לח ז מיי׳ פ״א מהלכות

מסורת הש"ם

'וע' בע"ו מד: פרש"י ותום (ל ה משונהו. ב) ואמה אומר ה) ולקמן ח:ן, ו) נ"א כדאמר רבי, ז) דחשבת להו כו' ל"ק, רבי, ז) דחשבת נהו כר נ״ק,

ח) נ״א בששמטן בבת אחת
בשמטן כר׳, ט) ואתה אומר כן
דחשבת כר׳ צ״ק, י) אשמות
לרבותא נקט צ״ק, כ) דר״ל
וקרי ינוקא כר׳, צ״ק, ט) ממנו ואותביה ולא ידע כו' דדייה הכא כו' גבי ב' חטאות דשחנ ם) ועל האימורים הק"ד ואח"כ ד"ה נמצא כו' צ"ק, ע) דאגב דתני מועלין כו' צ"ק,

הגהות הב"ח

(A) רש"י ד"ה דין הוא שיציל את נשרה: (ב) ד"ה ליציל מת לבולט. (ט דהי למת רכי יומנן וכו' לדייק לקלי הכא והכי הוה גרסי והוה מדייקי גרסי והוה מדייקי להלכה על בוריה ולי : מדייקי בוריה ואי קשיא לך:

מוסף רש"י

תשובה גנובה. כלומר דמהו תשובה גנובה כפונו זהים נקש (ע"ז מד: ע"ש). אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דם. לא הוככרו למובח, שוריקת דמן שלהן קובעתן לחלק גבוה לענין מעילה, מה שאין כן בקדשי קדשים שהן מתחילתן לגבוה מאינהרבר עומדים לחדה אד קדשים קלים אין בהן מעילה כדתניא אפילו באימוריהן, בתו"כ קדשי ה' הו לשם, יצאו קדשים קלים, אבל נשם, ינחו קדשים קנים, חבר לאחר זריקת דמים יש מעילה באימוריהן, דנפקא לן מדכתיב כל חלב לה׳ לרבות אימורי קדשים קלים לחתר זריקת קדשים למעילה (זבחים פג:). הדרן עלך קדשי קדשים

שימה מקובצת

. 15 נזרק דמה של אחת מהן: כן המעילה כך תיבת אף נמחק: פטר בשר תיבת הציל נמחק: י. דו הוא שיפטור את תיכת ק הרא שיפטור את תיבת שיציל נמחק: ס הפריש שני אשמות אות ת' נמחק: ח וקדם והעלה אימורין כו' הקשה הר"ר שמואל מוורדין אמאי לא קאמר שהעלה האימורין לאחר שהעלה האימורין לאחד שזרקו דמו של חבירו דאי ס"ד חד גופא הוא הותרו בזריקה וי"ל דכי נמי הוי חד גופא היינו למילי דקודם זריקה כמו לצאת (לידי) זריקה כמו לצאת (לידי) [מידי] מעילה אבל למילי דבתר זריקה לא הוי כחד גופא ולכך אמר וקדם והעלה לפני זריקה. תוס׳: זן על תיבת יש רשום קו . למטלה להורוח רי לח״ד למעלה להורות כי לפידד ראוי למחקו: ז] ובבשר ס״א ואין חייבין עליהם משום פיגול נותר וטמא לאחר: פיגול נותר וטמא לאחר:

ען בבשר ואין חייבין עליהן

משום פיגול נותר וטמא

לאחר: ין כולו להחמיר אות

נימחק: יל) היא וכי אמר:

ינ היכי דאמר ר' תיבת

דמפרש ל"ש: ינ) אוד בבת טרק דמה וכו'. נפסלה השניה במותר חטאת: דין (א) שיפטור את בשרה. ואע"פ שיש פסול יולא: משובה גנובה השיבו. כלומר לא היתה מעלייתא הא דהשיבו ושחט את שתיהן דמשמע דבבת אחת אז דמה פוטר בשר חבירתה אע"ג דפסול הוא דהכי משמע 1 דכי היכי יש דמפרש רבי אלעזר לעיל [ע"ח] דלא אמר רבי עקיבא אלא

ששחט שתיהן בבת אחת האי דאמר רבי עקיבא נמי הכא ושחט את שתיהן היינו בבת אחת הא שחטן בזה אחר זה לא והיינו תשובה גנובה כיון דפסול הוא דמשעה שורק דמה של אחת מהן נפסל השניה במותר חטחת: מה לי בבת חחת מה לי בוה אחר זה. הואיל וסבירא ליה לר׳ עקיבא דדמה פוטר בשר חבירתה אט"ג לפסול משום מותר חטאת שכי היכי דחשבת להו כגוף אחד יגו בשחטום נמי בזה אחר זה תהא דמה פוטר את של חבירתה אלא ודאי תשובה גנובה היא דלה שנה: ה"ל ר' יוחנן לר"ל שוחסה הי אתה אומר כן. דחשבת להו כגוף אחד אף כי שחטן בזה אחר זה דדמה פוטר בשר חבירתה: חילו הפריש שני חשמות לאחריות. שאם יאבד אחד מהן שיתכפר באחר. והאי דנקיט שני אשמותי ידו וכל שכו שתי חטאות דחטאת חמירא הדושתיה מאשם: ושחט את שניהם וקדם והעלה אימורין של אחד מהן קודם זריקה. ואח"כ זרק הדם שוו מאשם שלא קרבו אימורין: אי אסה מודה שאם עלו. אותן אימורין שירדו דוריקת דם דאידך לא מהניא להני אימוריו דלאו דידיה משום דמגופה החרינה נינהו: וחי ס"ד. כדקאמרת בזה אחר זה נמי פוטר בשר חבירתה משום טעמא דאמרת דכחד גופא הוא הכא אם עלו אמאי ירדו: החמר עולה. גבי גוף אחד אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמים לא ירדו שנעשו לחמו של מזבח דקלטן מזבח דכיון דחד גופא הוא כי הדר וזריק הדם לאחר העלאת אימורין הויא זריקה ולא ירדו ואם כדבריך דטעמיה דר"ע הוי משום דכחד גופא דמו כי קדם והעלה אימורין ושוב נזרק הדם דאידך דלא העלו אימורין ליהני ליה דאם עלו לא ירדו אלא מדאמרינו דירדו שמע מינה דלאו משום דחד גופא הוא אלא היינו טעמיה דר"ע דכי שחט שתיהן בבת אחת דמה פוטר בשר חבירתה דרלה מזה זורק ורצה מזה זורק ולא אוקמינן טעמא משום דחד גופא הוא ולא משובה גנובה

השיבו: אישתיק. ר"ל: אמר רבי יוחנן

קללסינון לרגליה דינוקא. ⁶⁾ר"ל קרי ינוקא לפי שהיה בחור ⁶⁾ממנו דאותביה הכי ולא ידע להשיבו. מוז לישנא אחרינא דדייקא דדייק דקאי (⁶⁾ הכי. ואי

אמר רבי יוחנן קצצתינון רגלוהי דינוקא. כלומר סתרתי דברי ר״ל דודאי לאו טעמא דר"ע משום דחד גופא הוא דא"כ גבי מפריש שני אשמות וכו׳ שהבאתי למעלה הוה לן למימר לא ירדו כדפרישית דנעשו לחמו של מובח אלא ודאי טעמיה דר"ע משום בת אחת וא"ח מ"מ כיון

דמהני טעמא דבבת אחת לענין לפטור הבשר מן המעילה למה לא יועיל באימורין לעשותן לחמו של מזבח כמו דמדמה להו במנוחה דחד גופה הוא י"ל דלא דמי לגו דאמרינו דטעמא גבי לפטור בשר מן המעילה משום בת אחת ניחא דודאי כיון דרלה מזה זורק רלה מזה זורק דין הוא שיפטור מן המעילה אף בשר חברתה שלא נזרק דמה אבל ליעשות לחמו של מזכח ולומר דלא ירדו לא חשיבא כל כך האי טעמא אלא אי אמרת דטעמא משום חד גופא א"כ הוי טעם חשוב אף לענין שלא ירדו:

ועל זה ווה חייבין עליו משום פיגול נותר וממא. פירוש על זה ועל זה על הבשר ש ועל האימורים [בקדשי ממונא דכהן הוא קושיא היא מועלין בבשר אע"ג דאיסורא נמי למ״ד אכילה שנינו דאי היתר דאיסורא איכא דמיירי בבשר פסולו בגופו דאמר שאין זה קרוי

קדשים] נמלא מעשה דמים [להקל ולהחמיר] להן פירוש להקל שע"י זריקת הדמים אין מועלין דלא מיקרו חו קדשי ה' ולהחמיר לחייב עליו משום פיגול נותר וטמא: הא איסורא איכא. שאסור לאכול והא דבהדיא כתיב בקרא (ויקרא ז) דכהנים אכלי להו: הא ממונא דבעדים הוא. ולא משני כדלעיל עי דאגב מועלין באימורים יפן קתני אין מועלין בבשר דודאי לעיל משני שפיר דאיידי דתנא רישא מועלין באימורים ובבשר גבי לפני זריקת דמים תנא נמי גבי אחר זריקה ליכא אלא הכא גבי קדשים קלים דלא שייכא שום מעילה בבשר אף קודם זריקה לית ליה למיחני אין מועלין בבשר אגב מועלין באימורים ונראה דלא פריך אלא . למ״ד היתר זריקה אם כן לאחר זריקה ר"ל לאחר מו שניתר לזריקה ואף על פי שלא מרק ואם כן מאי פריך הכא ממונא דבעלים הוא כיו ודאי דאיסורא כיון שלא מרק הדס: כי אמר רבי עקיבא מולק הדס: כי אמר רבי עקיבא מועדת דיוצא דשרפה. פירוש חין הכי כתו שיולה עד כהן לה קחמר ר"ע דוריקה מועלת ליוצא אלא לענין לאקבועי בפיגול ונותר וטמא ולריך עיבור לורה לשו לשרפן

בפסחים (דף פב.) ישרף מיד דוריקה מהניא ליה ומשוי ליה כאילו לא יצא והויא ליה פסולו מחמת דבר אחר דאמרינן בפסחים (שם) שלריך עיבור צורה 326

קשיא לך מ"ש גבי חטאות בבת אחת דכי זרק דמה של אחת מהן דפוטר את בשר חבירתה והכא לא מרצה זריקה דחד יו האימורין דאידך דאמרינן אם עלו ירדו הא לא קשיא דודאי גבי מעילה אמרינן דדמה של אחת מהן פוטרת את חבירתה מן המעילה אבל לרצות האימורין במובח ודאי לא מרצה אלא זריקת דם שלו בעינן אע"ג דשחט שתיהן בבת אחת: ב**ותבי' מעשה דמים**. היינו זריקה: נאחר זריקם דמים אין מועלין בכשר. דכבר יש בו שעת היתר לכהנים והיינו להקל דשוב אין בו מעילה: על זה יח ווה. על האימורין ועל הבשר לאחר זריקה יעו חייב משום פיגול ונותר וטמא כז והיינו להחמיר דקודם זריקה אין חייבין בכל כאז [הני אבל] לאחר זריקה נקבעו בכל הני: לאחר זריקם דמים מועלין באימורין. והיינו להחמיר דקודם זריקה לא הוה בהו מעילה כלל והשתא איתא מעילה באימורין: ועל זה ועל זה וכו'. והיינו נמי תיקור זמים מוענין במיגורין. וההים ההחופר דקורם תיקום כח הוה בהי קדשים לאחר זריקה אין מועלין בבשר: **מעילה הוא דליכא.** משמע הא להחמיר כדפרישית לעיל: **נמלא מעשה דמים וכו': גבו' קחני. רישא** בשר קדשים לאחר זריקה אין מועלין בבשר: **מעילה הוא דליכא.** משמע הא איסורא איכא לכהן האוכלן ואמאי הא ממונא דכהן הוא: **נסיב בסיפא.** והאי דקחני אין מועלין לאו דוקא דמשמע מעילה הוא וכו' אלא משום דמנא רישא קודם זריקה מועלין בבשר דהא מועלין דוקא הוא דאכתי אין בו היתר לכהנים תנא סיפא נמי אין מועלין: אימא סיפא כו' מעילה הוא דליכא. בבשר והא איסורא איכאן לישראל האוכלו: **והא ממונא [דבעלים] הוא וכו**'. והכא ליכא למימר משום דנסיב רישא מועלין תנא סיפא נמי אין מועלין דבמרוי מי [בסיפא] דרישא [ובסיפא] דסיפא אין מועלין קחני וכי היכי דדייקינן הכא איסורא איכא ה״ג דייקינן בסיפא [דרישא] ואמאי אית ביה איסור אכילה: א״ר **חנינא ליולא**. כגון שילא הבשר חוץ למחילתו ושוב מרק הדם ור״ע היא דאמר זריקה מועלת ליולא (דס) דכי אמר ר״ע זריקה מועלת ליולא להוליאו ממעילה ולהביאו לשריפה כש טולאלתר כמו שאר קדשים פסולין ולהכי מהניא ליה זריקה שאינו נשרף לאלתר אלא עד שמעובר לורמו:

אחת בשחטן: ידן אשמות כל אות ו' נמחק: עון הדם דאשם שלא. אות מ' נמחק: עון ל"א דינקא דרין דקאי תיבות דריקא דרייק אחות בשתום? ית אשמות כל אחתר נמחק: את זה ועל זה אחת כל אחתר מדיבן עם אם בקיף הדיך ואף את הבות הדיף החיק נמחק: יתן דחד לאימורון אדרך אחת היו נמחק: את זה ועל זה אותר רי נמחק: יתן וריקה חיינין משטם: פן טומא אם פל כחד משתי עבודות דוריקה קובעת בפיגול דכבר קרבו מתיריו ובתר הכי חייבין נמי על נותר וטמא והיינו: לא) בכל הני אחר זריקה אות לי נמחק: כלן לשריפה ולא לאלתר: כל) דמי דאי אמרת בשלמא גבי: כתן להקל ולהחמיר בקדשי קדשים פי': כסן באימורין נקט ואין תיבת קתני ל"ש: כון לאחר שנראה לוריקה תיבת שניתר ליש: כון הזא הרא ודאי דאיסורא איכא כיון: כסן בבשר שיצא אות ו' נמחק: כטן צורה לשרפו שאין אות ז' נמחק:

356

. קאי הכא: מעשה דמים. זו זריקה: לאחר זריקת דמים אין מועלין. בבשר דכבר יש בו שעת היתר לכהנים והיינו להקל יקאי הואה נפשרו מיה. זו זו יקור אחוד זיקור מיה אך מוציין בשם אחר בבד שם שפנו היום למהכים החיים החיים משום מעול דאין מועלין בו ועל זה וע לזה בין על האימורין ובין הבשר לאחר וריקה חייבין משום פיגול אם פיגל בחר מר עבודתו דוריקה קובעת בפיגול דכבר קרבו מתירין ובתר הכי חייבין נמי על נותר וטמא. והיינו מחמיר רקא קבעא להו בפיגול נותר וטמא: ובקדשים קלים לאחר זריקה כולו להחמיר. דמועלין באימורין דכבר חזו לגבוה וקדשי ה' נינהו ולא ממון בעלים מועלין בהן: ועל זה ועל זה. בין על האימורין ובין על הבשר לאחר זריקה חייבין עליו משום פיגול נותר וטמא: היינו ומופלץ בהן: דוכל הוה בין כל האימורן ובין כל הבשר לאוו חייבה והיבין כליה משום פיגול מוח וממאו היים כולו להחמיר. דמועלין בהם וחייבין משום פיגול מוהר וממא: וממאי. אית ביה איסורא: משום דניםייב יישא מועלין לפני זריקת דמים: נסיב סיפא. לאחר זריקת דמים אין מועלין ולעולם לית ביה איסורא. אימא סיפא כר: ואין מועלין. בכשר מעילה הוא דליכא הא איסורא איכא והכא ליכא למימר משום דנסיב רישא דסיפא מועלין דתרוייהו ברישא דסיפא ובסיפא אין מועלין ליוצא. דאית בה נמי בהא איסור יוצא ורבי עקיבא היא דאמר זריקה מועלת ליוצא: דכי אמר ר׳ עקיבא זריקה מועל

יי ען מועלין קתני וכי היכי דהכא דייקינן הא איסורא איכא הכי נמי דייקינן בסיפא דרישא ואמאי אית ליה איסור אכילה: אמר ר' חנינא קה מועלת ליוצא. להוציאו ממעילה ולהביאו לשרפה ולא לאלתר כשאר קדשים פסולין אלא צריך שימתין עד שתעבר

פסה"מ הלכה לב וע׳ :כ"מ ורש"ק

רבינו גרשום דין שיפטור את בשרה. ואע״פ שהוא פסול משום וצא: תשובה גנובה השיבו. כלומר דלאו תשובה מעליא הא שחטן בזה אחר זה לא כיון דפסול דמותר חטאת הוי: מה לי דמה פוטר בשר חברתה בבת אחת מה לי בזה אחר זה. הואיל וסבירא לר' עקיבא דדמה פוטר בשר חברתה אף על . גב דפסול אלמא תשובה גב ופטול אלמא תשובה גנובה השיבו דלא שנא וקשיא לרבי אלעזר דאמר לא אמר ר' עקיבא אלא ששחט שניהם בבת אחת: א"ל ר' יוחנז לריש לקיש א"ל ר' יוחנן לריש לקיש אתה אומר כן. דחשבת להו כחד גופא אפילו כי שחטן בזה אחר זה דדמה פוטר בשר חברתה: אילו הפריש ב׳ אשמות לאחריות. שאם תאבד אחת מהז שיתכפר האבו אחת נחן שתכפו באחרת והאי דנקט אשמות ה״ה לחטאות דאמרינן כל שבחטאת מתה באשם רועה: ושחט את שתיהן וקדם והעלה אימורין של אחת מהן קודם זריקה. דם דאידך דדם של עצמו עדיין לא נזרק: אי אתה מודה שאם עלו אותן אימורין שירדו. דאע"ג דהדר זרק . דם דאידך לא מהניא ההיא זריקה לאימורין דלאו דידיה זריקה לאימורין דלאו דידיה משום דמגופא אחרינא נינהו: ואי סלקא דעתך כדקאמרת דלעולם חד גופא כדקאמרת דלעולם הדד גופא
הוא אפילו בזה אחר זה
אמאי אם עלו ירדו האמר
עולא אמורי קדשים קלים
שהעלן לפני זריקת דמים לא
ירדו נעשו לחמו של מזבח דקבעו מזבח דכיון דחד . נופא הוא כי הדר זריק מדמו גופא הוא כי הדר זריק מדמו בתר העלאת אימורין הויא זריקה חשובה ולא ירדו: ואימורין דקדשים קלים ואימורים דקדשי קדשים חדא קדושה אית להו חדא קדושה אית להו דגבוה נינהו: ואי ס"ד דחד גופא נינהו כי קדם והעלה אימורי' דחד ובתר הכי זרק דם דאידך ליהני ליה דאם עלו לא ירדו אלא זדירדו ש"מ דלא הוי חד לזה אחר זה ולאו תשובה גנובה הוא ואישתיק ריש לקיש: קצצתינון לרגלוהי דינוקא. להכי קרי ליה לריש לקיש ינוקא שהיה בחור ממנו ואותביה דלא אשכח תשובה. ל"א דינקא כלומר קצצתינון לריגלוהי דרין קצצתינון לריגלוהי דרין